

ג ל י ר נ ר ת ל ש י ר ו ן ב פ ר ש ת ה ש ב ר ע
ערוכים בידי נחמה ליבוביץ
סנה ששית
יו"ל ע"י מוסד תורה והשכלה למבוגרים ולנוער
הסתדרות נסי מזרחי באמריקה

כ"א - ו.

תגלדור (תש"ז)

א. שאלות סגנון:

1. למה כפל הפסוק ואמר בפסוק ג: כי לך ולזרעך אתן את כל הארצות האלה וחזר ואמר בפסוק ד: ונתתי לזרעך את כל הארצות האלה?
2. למה אמר בפ' ג: "כי לך ולזרעך אתן" ואולם בחזרו על כך בפ' ד' אמר: "ונתתי לזרעך" בלבד?
3. אברבנאל שואל: למה אמר "שכן בארץ אשר אמר אליך" בלשון סתום ומיד באר מהי באמרו "גור בארץ הזאת"? ומה ההבדל בין "שכן" לבין "גור"?
- ב. רמב"ן ג' ד"ה והקדמותי את השבועה עד ויתכן שהוסיף לו ...
 1. מה קשה לו?
 2. כיצד הוא מבאר את הבטוי הנ"ל?
 3. מה הקשים בפסוקים שמות ל"ב י"ד: ויקרא כ"ו מ"ב המתורצים בדרך זו?

ג. ה. עקב אשר שמע אברהם בקולי וישמר מסמתי מצותי חקותי ותורותי.
רש"י ד"ה שמע אברהם; ד"ה וישמר מסמתי; מצותי; חקותי; ותורותי;

ראב"ע " וישמר מסמתי

רמב"ן (1) ד"ה וישמר מסמתי עד "והנראה אלי מדעת רבותינו..."

רמב"ן (2) " " " החל מן "ועל דרך הפסט".

רשב"ם ד"ה וישמר מסמתי; ד"ה מצותי; ד"ה חקותי ותורותי.

יאור (רמב"ן): והנראה בכתוב הזה שענינו כמו שזכרנו פעמים רבות, כלל ואחריו

פרס, ויהיה "מסמתי" סם כולל לכל מאמר המודיע על האדם חובת המעשה שעליו לעשות, והוא מסותף למצוה חוקה ותורה. סאם יבוא החיוב ההוא מפאת רצון ה' פעמים סנתחייב לסומרו מחמת יראת הגדולה והכבוד, כמסמתי האב על הבן ויקרא "מצוה"; ופעמים סיהיה זה מחמת יראת הענס, כמסמתי האדון על העבד והמוטל על העם, ויקרא "חוקה" או "גזירה"; ואם יהיה כמסמתי המורה על תלמידו סלא יבוא בו החיוב מפאת רצון המצוה כי אם מצד הסרב סיס בו לעושהו, סהמורה יורנו הדרך אשר יבחר להגיע אל ההצלחה, יקרא תורה; והנה כל פקודי ה' הם מצד האמת- "מצוות" "חוקות" ו"תורות", כי יבוא בהם החיוב לאדם לסמרם מסלט פסנות הללו יחד, מצד יראת הכבוד וגדולת המצוה, ומצד יראת העונס מאת אדון כל, ומצד סהן כולן עצות מאת המסייב להגיע על ידם אל האסר האמתי. ואולם כבחינת האדם המצוות לעשותם פעמים סיתגלה בהם יותר ענין המצוה ויתעורר האדם לעשותם מפאת יראת הגדולה, ופעמים סיתעורר עליהם מצד יראת הענס, ויס סיתברר לו בהם עצת ה' לסובתו; ולזה תמצא לפעמים סיסתמס בעל הלסון בסמות הללו כלי הבדל וכוונת ענין, כי בערך אל נותן התורה והמצוה אין ביניהם הבדל כלל, ופעמים סיכוון אל ההבדל סזכרנו בבחינת האדם המחויב לעשותם, סבבחינת המסייג המקבלם פעמים סיקצר להסייג ענין אחד ויקבלו מפאת ענין אחר סיס בו.

1. מנין לרש"י ס"סמע כקולי" הכונה בו לנסיונות?
2. העתק את פסוקנו (החל מן ויסמר) פעמיים וסמנו בסימני פסוק בהתאם לפרוטו סל רס"י ולפרוטו סל הבאור!
3. כמי מן המפרטים הנ"ל מפרט ראב"ע את מלת "מסמתי" ומה המריצו לפרט כך?
4. במה טובה רש"י בפרוטו לפסוקנו מכל המפרטים האחרים?
5. מה ההבדל בין סני פרוטס הרמב"ן?
6. במה טובה הבאור מכל המפרטים האחרים?

הסאלות המסומנות x קטות והמסומנות xx קטות ביותר. יענה כל אחד כפי דרגתו.

שאלות וגם תשובות נא לשלוח לנחמה ליבוביץ, קרית סשה ירושלים.